

Всеукраїнської наукової конференції молодих учених та студентів «Наукові розробки молоді на сучасному». Т. 3: Секція «Економічні та соціально-політичні проблеми активізації інноваційної діяльності підприємств України». Секція «Міжнародні та національні стандарти в сфері технологій та дизайну» [Текст] : 28-29 квітня 2016 р. — К. : КНУТД, 2016. — С. 44.

2. Національне положення (стандарт) бухгалтерського обліку 7 «Основні засоби» Затверджено наказом Мініфіну України від 27.04.2000 р. № 9 [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://www.visnuk.com.ua/ru/publication/100009262-pbo-7-osnovni-zasobi>

3. Методичні рекомендації з бухгалтерського обліку основних засобів, затверджені наказом Міністерства фінансів України від 30 вересня 2003 р. № 561.

УДК 657.1

Фесенко А.А., студентка, Радіонова Н.Й., к.е.н., доцент
Київський національний університет технологій та дизайну

КЛАСИФІКАЦІЯ АКТИВІВ ПІДПРИЄМСТВА

Активи підприємства – це засоби господарюючого суб'єкта, які потрібні для його функціонування у різних формах діяльності з метою отримання прибутку. Активи – ресурси, контрольовані підприємством у результаті минулих подій, використання яких, як очікується, приведе до надходження економічних вигід у майбутньому. У загальному вигляді під ресурсами підприємства мають на увазі грошові кошти, цінності, запаси, можливості, джерела коштів, доходів. Іншими словами, ресурсами підприємства є необоротні й оборотні активи, що перебувають на балансі і можуть забезпечити досягнення передбачуваних підприємством цілей. Вирішальне значення для визнання ресурсів активами має не факт перебування їх на балансі, а рух коштів

підприємства у готівковій і безготівковій формах, зумовлений використанням ресурсів.

Контроль, як правило, супроводжується наявністю права власності. Для частини активів (фінансові інвестиції, дебіторська заборгованість) характерний тісний зв'язок з правом власності. Однак у деяких випадках наявність права власності не є істотною умовою для визнання активом. Наприклад, підприємство передає об'єкт основних засобів в оренду, її умовами є регулярні виплати орендної плати, однак право контролювати порядок використання коштів підприємству може бути не надано. Відповідно до принципів ведення бухгалтерського обліку та складання фінансової звітності за міжнародними стандартами активи підприємства класифікуються за різними ознаками.

1. За формою функціонування: матеріальні, нематеріальні, фінансові.

2. За характером участі у господарському обороті: довготермінові (необоротні) і короткотермінові (оборотні).

3. За характером обслуговування: операційні, інвестиційні. До операційних належать основні виробничі засоби, нематеріальні активи операційної діяльності, оборотні операційні активи. До інвестиційних відносять реальні інвестиції та коротко-і довгострокові фінансові вкладення.

4. За джерелами формування: валові та чисті. Валові активи - це вартість підприємства, утворена за рахунок власного і залученого капіталу. Чисті активи сформовані лише за рахунок власного капіталу.

5. За чутливістю до інформаційних потоків: монетарні, немонетарні. До монетарних належать грошові кошти, депозити, короткострокові фінансові вкладення і засоби в розрахунках. Немонетарні активи – основні засоби, запаси, готова продукція, незавершене будівництво, товари.

6. За рівнем ліквідності активи класифікують залежно від можливостей їх переведення у засоби платежу на: абсолютно ліквідні (грошові кошти), високоліквідні (поточні фінансові інвестиції та поточна дебіторська заборгованість), середньо ліквідні інша дебіторська заборгованість і готова продукція) , низько ліквідні (запаси матеріальних ресурсів, незавершене

виробництво, основні засоби, нематеріальні активи, довгострокова дебіторська заборгованість), неліквідні (безнадійна дебіторська заборгованість, витрати майбутніх періодів).

Оскільки кредитори мають першочергові права щодо майна підприємства, для задоволення їх потреб інформація балансу традиційно класифікувалась так, щоб наочно відобразити платоспроможність підприємства, тобто ймовірність погашення заборгованості у разі його ліквідації. Фінансовий стан підприємства значною мірою залежить від доцільності та правильності вкладення фінансових ресурсів у активи. В процесі функціонування підприємства величина активів і їх структура постійно змінюються. Характеристику про якісні зміни в структурі майна та його джерел можна отримати за допомогою вертикального та горизонтального аналізу звітності.

Вертикальний аналіз показує структуру майна підприємства та його джерел. Як правило, показники структури розраховують у відсотках до валюти балансу. Відносні показники певною мірою згладжують негативний вплив інфляційних процесів, які суттєво утруднюють зіставлення абсолютних показників у динаміці.

Горизонтальний аналіз звітності полягає в побудові однієї чи кількох аналітичних таблиць, у яких абсолютні показники доповнюються відносними темпами зростання (зниження). В умовах інфляції цінність результатів горизонтального аналізу знижується. На практиці нерідко об'єднують горизонтальний і вертикальний аналізи, тобто будують аналітичні таблиці, які характеризують як структуру майна підприємства та його джерел, так і динаміку окремих його показників. На цій стадії аналізу формується уявлення про діяльність підприємства, виявляються зміни в складі його майна і джерелах, встановлюються взаємозв'язки різних показників.

Отже, контроль над активами означає можливість вирішального впливу з боку підприємства на них з метою отримати вигоди від їх використання. У

структурі вартості майна відображується специфіка діяльності кожного підприємства.

Література

1. Управління витратами промислового підприємства в ринкових умовах: теорія, методологія, практика: монографія / Н. Й. Радіонова. — К. : КНУТД, 2019. — 405 с.

2. Radionova N. Dual nature of industrial enterprise cost management system / N. Radionova, M. I. Skrypnyk, T. Voronkova // Baltic Journal of Economic Studies. – 2019. – Vol. 5, No. 2. – P. 184-190. Режим доступу:

<http://www.baltijapublishing.lv/index.php/issue/article/view/652/pdf>

3. Security of organizational changes via operational integration: ensuring methodology / S. Drobyazko, O. Potyshniak, N. Radionova, S. Paranytsia, Y. Nehoda // Journal of Security and Sustainability Issues. – 2019. – Vol. 9, № 1. – P. 1595-1612. <http://jssidoi.org/jssi/papers/papers/view/393>

УДК 657.1

Чучкевич Д.Ю., студентка, Радіонова Н.Й., к.е.н., доцент
Київський національний університет технологій та дизайну

ІСТОРІЯ ВИНИКНЕННЯ ТА РОЗВИТКУ БУХГАЛТЕРСЬКОГО ОБЛІКУ

Багато століть облікові працівники практично не цікавилися історією свого фаху. Тільки на початку ХХ ст. зародився науковий інтерес до вивчення історії бухгалтерського обліку. У своєму розвитку бухгалтерський облік пройшов певну еволюцію, зумовлену ускладненням господарської діяльності людей, виникненням потреби обліку знарядь мисливства, здобичі та розподілу її між членами роду. Зі стародавніх часів проводився облік господарської діяльності людей як достовірний доказ проведення операцій, сплати податків, вирішення спірних питань розподілу матеріальних благ. Розвитку бухгалтерського обліку сприяли прогрес, стабільність, більш повна реалізація